

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-04-53569 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

לפני כבוד השופטת מיטל בן בסט

התובע:

רואי מעוז

נגד

הנתבעת:

"בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

פסק דין

1. לפני תביעה קטנה לתשלום פיצוי שאינו תלוי בנזק בסכום של 7,000 שקלים חדשים, וזאת מכוח [סעיף 30א](#) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("החוק").
2. התובע הוא אדם פרטי. הנתבעת היא עמותה בשם "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית ("העמותה").

טענות הצדדים בכתבי הטענות

3. בכתב התביעה נטען, כי התובע קיבל 7 הודעות טקסט לטלפון הנייד שלו, ללא אישורו, מהעמותה או מי מטעמה כדלקמן: ביום 4.9.2023 תחת השולח CHERUM התקבלה הודעה שהובילה לקמפיין התרמה (נספח "ב" לכתב התביעה); ביום 27.9.2023 תחת השולח LONIVZHARUT התקבלה הודעה שהובילה לקמפיין ההתרמה בנספח "ב" (נספח "ג" לכתב התביעה); ביום 4.11.2023 תחת השולח TKUMACEHRUM התקבלה הודעה שהובילה לקמפיין התרמה (נספח "ד" לכתב התביעה); ביום 5.3.2024 תחת השולח MATZARIM; ביום 9.3.2024 נשלחו שתי הודעות תחת השולח MESHCHERIM וביום 13.3.2024 תחת השולח ASIRIM, כולן עם ניסוחים שונים שמובילים לאותו קמפיין התרמה (נספח "ה" לכתב התביעה).
4. הנספחים שצורפו לכתב התביעה כוללים את ההודעות שהתקבלו בהודעות טקסט. כך למשל נספח "ב" כולל את ההודעה כדלקמן:

"מצב חירום!

בג"צ רוצה לפסול את חוקי הרפורמה! בג"צ מנסה להוציא את ראש הממשלה לנבצרות, להפיל את הממשלה ולפסול את בחירת העם! הפגנת החירות מול בג"צ בחמישי הקרוב – כולנו נהיה שם! היו שותפים!

לתמיכה <https://tic.il/zepBdng>

להסרה <https://15k.me/UnBWsGckCi>

5. כניסה ללינק התמיכה מובילה לקמפיין ההתרמה, אשר במסגרתו נכללה הפנייה להעברת תרומה בהעברה בנקאית לחשבון בנק על שם העמותה וכן נכתב כי הסליקה מתבצעת באמצעות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-04-53569 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

- עמותת מוסרי – ארגון לזכויות אדם. כאשר נטען (בשורה האחרונה של הנספח האחרון) כי עמותת מוסרי הינה שם נוסף בו משתמשת הנתבעת (טענה שלא הוכחה על ידי הנתבעת).
6. התובע טען כי ההודעות נשלחו ללא הסכמה מפורשת בכתב, ממספר לא מזוהה, עם כותרת שולח לא ברורה ובהודעות עצמן לא מופיע מספר טלפון לחזרה. כך גם לא נכתב בצורה ברורה בתחילת ההודעה שמטרתה התרמה.
7. בנוסף טען התובע כי גם הלינק להסרה אינו כדיון, שכן יש ליתן לינק להסרה באותה דרך שהתקבלה ההודעה (במקרה זה מספר טלפון).
8. העמותה הגישה כתב הגנה בו נטען, כי העמותה פועלת ללא כוונת רווח וכי העמותה לא שלחה את ההודעות שצורפו לכתב התביעה. נטען כי בשלושת ההודעות הראשונות מצורף לינק להתרמה, כאשר המבצע הוא מר ברלה קרומבי אשר נעזר בעמותה לצורך קבלת כספי התרומה, וכי ארבעת ההודעות האחרונות מפנות לקמפיין למאבק ציבורי לשחרור העצורים המנהליים שנשלחו לכלא ללא משפט ומי שמפעיל את הקמפיין הוא מר נווה שינדלר.
9. עוד נטען כי פרטי התובע לא היו בידי העמותה והיא לא שלחה לו הודעות. העמותה אינה שולחת הודעות ואינה מפעילה אנשים ששולחים הודעות והיא אף מודיעה למי שמבקש להסתייע בעמותה לצורך גיוס כספים כי אין לשלוח הודעות ספאם כחלק מהקמפיין. וכי לא מן הנמנע כי פרטי התובע הועברו על ידו לרשימת התפוצה.
10. בנוסף, טענה הנתבעת כי התובע יכול היה לבקש כבר בהודעה הראשונה להסיר עצמו מרשימת התפוצה אך נמנע מכך, על מנת לקבל הודעות. ולכן יש להתאים את סכום הפיצוי ככל וקיים כלפי צד שלישי שאינו העמותה להודעה אחת.
11. כמו כן נטען כי התובע הסתיר את ההתכתבות עם העמותה, כאשר כבר ביום 16.1.2024 הוסבר לתובע כי העמותה לא שלחה לו הודעות ואינה יודעת מה מספר הטלפון שלו. אך התובע נמנע במתכוון מלכתוב מה מספר הטלפון שלו על מנת למנוע את האפשרות לבדוק את תלונתו. וכי רק ביום 12.2.2024 לאחר התכתבות רבה התובע מסר את מספר הטלפון שלו.
12. עוד ביקשה העמותה כי מכיוון שהאדם היחיד בעמותה שנמצא בקשר עם מפעילי הקמפיין שאינם פועלים בשם העמותה או לצרכיה הוא מנכ"ל העמותה שהינו עורך דין, היא מבקשת לאפשר לו לייצגה על אף היותו עורך דין.
13. ביום 4.8.2024, ביקשתי את תגובת התובע לבקשת העמותה. ביום 5.8.2024, הגיב התובע ונתן את הסכמתו לכך שעו"ד פואה ייצג את העמותה בדיון.

טענות הצדדים בדיון

14. ביום 11.8.2024, התקיים דיון בתיק זה. מר פואה אשר ייצג את העמותה חזר על טענותיה, לפיהן ההודעות לא נשלחו על ידי העמותה; היה לינק להסרה; כאשר התובע פנה לעמותה הוא קיבל את פרטי האחראי על הפרויקט שממנו נשלחה ההודעה, אשר אפשר לתובע אותו. מר פואה הסביר כי העמותה מאפשרת לגורמים שונים לגייס כסף למטרות שמתאימות למטרותיה אך אוסרת עליהם לשלוח הודעות ספאם, וכאשר גורם שהשתמש בפלטפורמה של העמותה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-04-53569 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

שולח הודעות כאלה היא מעבירה לפונה את השם והטלפון של מי שאחראי על הפרויקט (עמוד 1 שורות 19-21 לפרוטוקול). מר פואה שב והדגיש כי אם מי שמנהל פרויקט ומשתמש בפלטפורמה של העמותה שולח הודעות ספאם זה לא בשליטת העמותה (עמוד 2 שורות 24-25 לפרוטוקול). וכי באשר ל-7 ההודעות מושא ההליך, "קרומבי ושינדלר הם אחראים לקמפיין שההודעות שולחות אליו, אבל אני לא יודע אם הם שלחו את ההודעות". (עמוד 2 שורות 27-28 לפרוטוקול).

15. התובע ביקש אף הוא לשאול שאלות את מר פואה. בין היתר נשאל מר פואה "אם היה לעמותה מקרים אחרים של ספאם", לכך השיב מר פואה כי זו פעם ראשונה שהוא בבית משפט בענייני ספאם (עמוד 3 שורות 21-22 לפרוטוקול). עוד נשאל מר פואה כיצד ידע שהתובע הסיר את עצמו דרך הלינק והשיב כי הוא לא יודע ואין לו שליטה על כך וכי אם קיבל הודעה נוספת כנראה שלא הסיר את עצמו וכי הוא לא קשור למערכת ההפעלה של ההסרה (עמוד 3 שורות 23-28 לפרוטוקול).

16. התובע הוסיף וטען לעניין זה כי כיוון שנכנס דרך המחשב ולא דרך הטלפון, ללינק ההסרה, לא היתה לו אפשרות להסיר את עצמו.

טענות הצדדים לאחר הדיון

17. ביום 11.8.2024 הגיש התובע בקשה להבהרות בקשר לפרוטוקול הדיון. בתמצית טען התובע כי נאמר על ידו בדיון כי לא ניתן לסמוך על לינק ההסרה, כי נטען שהוסתרה ההתכתבות בינו לבין מר פואה אך לא צורפה על ידי הנתבעת ההתכתבות המלאה, וכי אזכורים שנתן לפסיקה בעניין פיצוי מלא לא נכללו בפרוטוקול. ביום 12.8.2024 אפשרתי לנתבעת להגיב לבקשת התובע. באותו היום הוגשה תגובת הנתבעת לפיה אין מדובר בבקשה לתיקון פרוטוקול אלא במקצה שיפורים, שכן הדברים לא נאמרו על ידי התובע בדיון. עוד הוסיפה הנתבעת כי התובע מודה שבחר לא לבקש להסיר את עצמו וכי מדובר בתובע סדרתי. ביום 14.8.2024 הוגשה תגובת התובע בלא שניתנה רשות לכך. עם זאת, ראיתי לנכון להשאיר בתיק בית המשפט. התובע חזר על טענתו כי לא נכנס ללינק להסרה שכן אינו מעוניין להכניס את פרטיו האישיים למאגר מידע ללא פרטים מזהים, וכי אכן הגיש מספר תביעות בעניין הודעות ספאם אך זאת משום שבשנה האחרונה תיבת ההודעות שלו התמלאה בהודעות ספאם וכי הוא רואה בכך עזרה לציבור. לא היה בתגובה להוסיף על שנאמר קודם לכן, מלבד התייחסות להיות התובע סדרתי, אשר הועלתה באופן ספציפי לראשונה בתגובה והיה מקום לאפשר התייחסות לה.

דיון והכרעה

18. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות שהוגשו, אני סבורה כי דין התביעה להתקבל, וזאת מן הנימוקים שיובאו להלן. בהתאם להוראת סעיף 15 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, פסק דיני יהיה מנומק בצורה תמציתית.

19. האם הופרה הוראת סעיף 30 לחוק? ראשית, יש לבחון האם ההודעות שנשלחו אל התובע הן בגדר "דבר פרסומי". בהתאם להגדרת מונח זה בסעיף 30א(א)(1) לחוק, ככל שנשלחה בתפוצה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-04-53569 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

מסחרית הודעה שנועדה לגרום לנמענים להוציא כספים זה דבר פרסומת. במקרה דנן, נשלחה הודעה שמטרתה הוצאת כספים על ידי תרומה. בנוסף, הודעת הטקסט הינה מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה (סעיף 30א(א)2). לפיכך, בעניין דנא מדובר ב"דבר פרסומת".

20. **שנית**, יש לבחון האם התובע נתן הסכמתו לדיוור דבר פרסומת. [סעיף 30א\(ג\)](#) לחוק קובע כי מפרסם יהיה רשאי לשגר דבר פרסומת, אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים התנאים המצטברים המנויים שם, ובהם התנאי כי "הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב)". בעניין דנא לא חל החריג בסעיף 30א(ב1) לחוק, כיוון שההודעה לא נשלחה באמצעות דואר אלקטרוני. 21. התובע הצהיר כי לא הסכים למשלוח ההודעות, ולכן הנטל עבר אל הנתבעת להראות כי התובע נתן את הסכמתו, או כי מתקיימים התנאים המצטברים בסעיף 30א(ג) לחוק ([רע"א 4704/20 בן עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD](#) (9.2.2021), פסקה 13). הנתבעת לא הציגה לפני הסכמה של התובע לקבלת הודעות, או כי הוא מסר את פרטיו והתקיימו התנאים בסעיף 30א(ג) לחוק ומשכך הנטל לא הורם.

22. **שלישית**, יש לבחון האם הנתבעת עונה על הגדרת "מפרסם" בסעיף 30א(א) לחוק:

"מפרסם - מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את עושה דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה".

23. כאמור, בעניין דנא מדובר בעמותה. אולם הלכה היא כי לעמותה אין חסינות וככל שמדובר בדבר פרסומת, וחלה עליה הוראת [סעיף 30א](#) לחוק, כמו על יחידים או גופים אחרים.

24. בעניין רת"ק 1523-08-20 **ארנסט גרוניס, עו"ד נ' חזקו חיזוק ועידוד (ע"ר)**, צוטטו דברי ההסבר של יו"ר ועדת הכנסת טרם תיקון החוק בשנת 2016, מהם עלה, כי כוונת המחוקק לא היתה לאפשר לעמותה לשלוח מסרון פרסומת בטלפון סלולרי. כפועל יוצא הגיע בית משפט באותו עניין למסקנה כי, "העובדה שמדובר בעמותה אינה מעניקה פטור אוטומטי מפיצוי לפי חוק הספאם".

25. לאחר שהובהרה נקודה זאת, יש לבחון את טענת הנתבעת כי היא נתנה לצדדים שלישיים לעשות שימוש בפלטפורמה שלה ולא שלחה בעצמה את ההודעות.

26. כאמור, הנתבעת טענה כי לא היא שלחה את ההודעות אלא גורמים שמשתמשים בפלטפורמה שלה לצורך קבלת תרומות. הנתבעת אף ציינה את שמות שולחי ההודעות הנטענים, אשר לטענתה השתמשו בפלטפורמה שלה לצורך קידום קבלת תרומות (יוער כי התובע ציין כי ניסה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-04-53569 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

- לפנות לאותם גורמים לפי המספר שניתן לו, אך ללא מענה). נציג הנתבעת אף טען כי שלח לאותם צדדים שלישיים הודעה וביקש שלא ישלחו הודעות ספאם (עמוד 2 שורות 10-11 לפרוטוקול). הודעות אלה לא צורפו כראיה לתיק – גם לא בדיון (הגם שנציג הנתבעת הקריא אחת מהן).
27. אולם, גם אם נניח כי נשלחו הודעות כאמור, הרי שהנתבעת לא יצאה ידי חובתה בכך. שכן, הנתבעת היתה מודעת לכך שדבר פרסומת מפר נשלח באמצעות הפלטפורמה שלה, או לכל הפחות הסכימה לכך בשתיקה. ראו לעניין זה את שנקבע ברת"ק 16-05-2809 אלון פנחס נ' טוטוקרד 5 בע"מ: "אין החברה המשווקת יכולה לצאת ידי חובתה אך בכלילת הוראות בחוזים עם חברת הפרסום, לפיהן על חברת הפרסום לפעול על פי הדין..." וההפניות לפסיקה שם (פיסקה 69).
28. זאת ועוד, בענייננו, המידע מוחזק כולו בידי הנתבעת, אשר לא צירפה את ההסכמים עם אותם גורמים נטענים על ידה, או כל הוכחה אחרת לכך שלא היא שלחה את ההודעות, או ששליחתן לא נעשתה בידיעתה, כנדרש לפי סעיף 30א(י)(5) לחוק.
29. כך למשל, לא הוצג מי מספק את רשימת הנמנעים לאותם גורמים (כאשר העובדה שההודעות נשלחו לתובע ממוענים שונים מעלה את הסברה כי הרשימה מקורה בפלטפורמה) ולא הוצגה חלוקת התפקידים בין הנתבעת לאותם גורמים נטענים.
30. אי צירוף ראיות רלוונטיות או אי העדת עדים רלוונטיים עומדת לחובת הנתבעת, שכן לא ניתן ללמוד כי זהות שולחי המסרונים אינה העמותה, מבלי שהובאו די ראיות לכך, או את חלוקת התפקידים, אשר עשויה להטיל אחריות על העמותה, גם אם לא היא היתה זאת ששלחה את המסרונים בעצמה.
31. הנתבעת גם לא פעלה לשלוח הודעת לצד שלישי נגד אותם גורמים אשר לשיטתה אחראים למשלוח ההודעות המפרות ומשלא עשתה כן אין לה להלין אלא על עצמה.
32. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי הנתבעת הינה בגדר "מפרסם" כמשמעו בסעיף הרלוונטי.
33. **רביעית**, יש לבחון האם הנתבעת עמדה בחובתה על פי החוק לגבי אפשרות הסרה פשוטה וסבירה. מלשון סעיף 30א(ד) לחוק עולה כי על המפרסם לאפשר לנמען לשלוח הודעת סירוב בכתב או בדרך בה נשלח דבר הפרסומת מלכתחילה, דהיינו, באמצעות הודעת טקסט. במקרה דנן, הנתבעת כללה בכל ההודעות לתובע קישור להסרה, אולם לא אפשרה למעשה לתובע להסיר עצמו בצורה פשוטה וסבירה על ידי מענה להודעה. התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם דרישות החוק, שהרי תכלית החוק היא לאפשר לנמען להיגרע בצורה פשוטה וסבירה מרשימת התפוצה.
34. לעניין זה, העלתה הנתבעת טענה כי התובע יכול היה להיכנס ללינק ההסרה. אולם, מעבר לכך שלא ניתן לחייב את הנמען להיכנס ללינק ההסרה בהתאם לחוק, אני נוטה לקבל את עמדת התובע כי הימנעותו מלהשתמש בקישור ההסרה נבעה מחשש אמיתי.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 53569-04-24 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

35. לעניין זה ההתכתבות שהוצגה (בכתב ההגנה ובתגובת הנתבעת לבקשת ההבהרה לפרוטוקול), מעלה כי התובע יצר קשר עם העמותה לראשונה ביום 4.1.2024 וכי רק ביום 12.2.2024 התבקש לראשונה לתת את מספר הטלפון שלו, וכך עשה. באופן שמחזק את הטענה כי רצה שיסירו אותו מהמאגר, אך חשש להיכנס ללינק ההסרה. איני מקבלת את טענת הנתבעת כי התובע היה צריך מיוזמתו לתת לה את מספר הטלפון שלו. כאשר לא היתה לתובע סיבה להניח כפי שעולה מההתכתבות שהוצגה, כי הוא נדרש לתת את מספר הטלפון שלו ומשהתבקש מסר אותו.

36. **חמישית**, יש לבחון את גובה הפיצוי המגיע בגין משלוח ההודעות. הלכה היא, כי בבואו לפסוק פיצוי, על בית המשפט להתייחס לרף העליון של הפיצוי לדוגמא (1,000 ש"ח) כנקודת מוצא, שממנה ניתן לסטות במקרים המתאימים ([רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רימון בע"מ](#) (27.7.2014)).

37. סעיף 30א(י) לחוק מונה מספר שיקולים שבהם רשאי בית המשפט להתחשב בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמא: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו; היקף ההפרה. אמת המידה לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שיגור דבר פרסומת בניגוד להוראות החוק, נקבעה - בין היתר - [ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי](#) (4.8.2014). באותו עניין, קבע בית המשפט העליון, כי בבוא בית המשפט לקבוע את סכום הפיצוי, עליו לשים לנגד עיניו את תכליות החוק: אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד הגשת תובענות מצד אחד; והקפדה שהפיצוי יהיה מידתי ולא מעבר לנדרש לשם השגת אותן תכליות, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות המפרסם, כך שפרסום עתידי במתכונת זו יהא בלתי כדאי עבורו. עוד נקבע בעניין חזני כי נקודת המוצא כאשר מדובר בהפרה בודדת היא לפסוק את מלוא הפיצוי הסטטוטורי אולם כאשר מספר הפרות עולה, בית משפט ייעצר בסכום המשקף הרתעה יעיל בנסיבות העניין ולא יפסוק מעבר לכך (פיסקה 10).

38. עוד ראוי לציין, כי הפסיקה הבחינה בין שני מצבים שבהם משוגרים דברי פרסומת שניתן לתבוע בגינם פיצוי לדוגמא לפי [סעיף 30א](#) לחוק. המצב הראשון, ה"חמור" יותר, מבחינת נסיבותיו, הוא זה שבו נשלחים דברי פרסומת ללא שהנמענים פנו קודם לכן למפרסם או שהיה ביניהם קשר עסקי קודם. המצב השני, עניינו בשולח המשגר דברי פרסומת לנמענים שנתנו הסכמה לקבלתם בעבר (ראו למשל [ת"ק \(ת"א\) 44069-09-14 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ](#), פסקה 5 (11.3.2015)).

39. בנסיבות המקרה דן, מדובר במצב הדברים הראשון, שבו לא הוכח כי הייתה בין הצדדים התקשרות קודמת או הסכמה של התובע לקבלת דברי פרסומת. בכך יש לאבחן את עניינו מת"ק (חי) 42531-12-18 [פרייפלד נגד עמותת עטרת עובדיה](#), וכן מת"ק 38452-01-16 [וולך נגד מרכזים קהילתיים פתח תקווה](#), אליהם הפנה נציג הנתבעת.

40. כאשר אני מביאה בחשבון את נסיבות משלוח ההודעות (הנכנסות לגדר המצב הראשון האמור לעיל); את מספר דברי הפרסומת נשוא התביעה (7 הודעות); את העובדה שדברי הפרסומת לא כללו אפשרות פשוטה וסבירה להסרה; ומנגד את העובדה שהנתבעת היא עמותה ללא כוונת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 53569-04-24 מעוז נ' "בצלמו" ארגון זכויות אדם ברוח יהודית (ע"ר)

רווח אשר מפעילה פרויקטים רבים להתרמה (בין אם ישירות ובין אם על ידי מתן רשות שימוש בפלטפורמה שלה), אך כפי שהעיד נציגה זאת לו פעם ראשונה בעניין ספאם בבית משפט וכן את העובדה שלאחר שהתובע מסר את מספר הטלפון שלו בוצעה ככל הנראה הסרה שלו מרשימת התפוצה, כיוון שהפסיק לקבל הודעות (או לפחות לא נטען כי המשיך לקבל הודעות), ראיתי לפסוק בגין כל אחת מההודעות במקרה דנן סך של 600 ש"ח, ובסה"כ 4,200 ש"ח.

סוף דבר

41. סיכומם של דברים, התביעה נגד הנתבעת מתקבלת, ועליה לפצות את התובע בסך של 4,200 ₪, בתוספת 500 שקלים חדשים בגין הוצאות. הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 15 ימים.

ניתן היום, י"ד אב תשפ"ד, 18 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

מיטל בן בסט, שופטת

